

А все-таки

Галина Тарасюк

До всього звикають люди.
Звикають навіть до лиха.
До кулі у теплих грудях
звикають, лиш стогнуть стиха.

Звикають до спазмів у скронях,
бо, може, так воно й треба,
щоб сльози текли солоні,
коли нам тереблять ребра.

Звикають жити на кратері.
До всього звикає людина,
лиш — не до смерті матері,
не до ганьби Батьківщини.